

עיר וקדיש מן שמיא נחית

לא תשכח מפי זרעו

ללא ישראל בשנקט צו רבי שמעון

בקה הקדשים

יו"ל לרגל הילולא דרשב"י ל"ג בעומר תשפ"ה על טהרת הקודש באמרא קדישא מירון
מידע והכונה בדרכי העליה בהר הקודש ובמתחמי הריקודים והתפילות
שע"י ועד נאמני הרשב"י

ואשר יתקיימו
עכ"ל
רשמי הוד ומראות קודש
משמחת ההילולא תשפ"ג
עמוד 12

בקודש פנימה
סיור מצולם עם המשמשים בקודש
הגבאים של רבי שמעון
עמוד 3

בפתח המערה
מי לא נפקד כהיום הזה
ונתנה תוקף קדושת היום
עמוד 2

בפתח המערה

הכל שלא זו בלבד שרבי שמעון הגיע אל תוככי בית האסורים, והביא להם אבוקה לרקוד בשמחה, אלא אף גם זאת - הוציאם מן השביה.

בעל המעשה סיפר, שלפני כמה שנים 'נתפס' בידי שוטרי המלכות על שעבר על חוקי המדינה. הללו אסרו אותו תחת מסגר ובריה, ובמשך כמה שבועות המתין לגור דין שישיתו עליו השופטים. למותר לציין, שבני משפחתו פעלו ועשו כל מיני השתדלויות שבעולם כדי לשחררו, אולם כל ה'עסקנים' אמרו, שלפי הנראה אין מנוס משיבה בבית האסורים למשך כארבעה שבועות לכל הפחות, והימים 'מי הספירה' היו.

בהגיע ליל ל"ג בעומר נזכר היהודי דידן ביומא דהילולא של רשב"י. פרץ בדמעות שליש ובה מאין הפוגות על מצבו הקשה, וידר נדר לאמר, שאם יהיה אלוקים עמו ויצילו מן הבור הזה, בזכות אדונו בר יוחאי, ייסע למירון כדי להודות לה' על חסדיו המרובים שגמל עמו. ואכן לא עבר זמן רב ולפתע נכנס אחד משומרי בית האסורים וציווה עליו להתלוות אליו. **לתדהמתו שחררוהו על אתר!!**

בעצם היום הזה הופיע האיש בביתו הניח כמה ממטלטליו והודיע לבני הבית כי אצה לו הדרך לעלות מירונה. בני משפחתו ניסו לדבר אל ליבו שלא יעשה כן, כי מן הנראה שהינו עייף ויגע מכל אשר עבר עליו בשבועות האחרונים, אולם הוא לא שמע אליהם והודיעם שעליו לקיים נדרו, להודות ולהלל להשי"ת על הציון המצויינת באתרא קדישא מירון, ואכן בשמחה ובששון הגיע לציון הקדוש, ושהה שם עד למוצאי ל"ג בעומר, כשהוא מודה לקב"ה שבשבח ושירה על כל החסד שעשה עמו. אכן, הרבה חולים נתרפאו והרבה עקרות נפקדו.

עיניהם של כלל ישראל נשואות אל היום הזה, אחרי שנים של עליות וירידות, ושנים של ריחוק ואהבה, אנו לא לוקחים את היום הזה כמובן מאליו, במוחנו חדרה ההכרה הזאת שכדי להגיע להיכל התנא צריך לזכות, צריך זכייה מיוחדת. היום הזה הוא יומו של רבי שמעון, ברצותו מקרב וברצותו מרחק.

כשאנו מסתכלים אחורה על כל מה שקרה איתנו בשנים האחרונות אנו רואים במוחש שרבי שמעון תבע מאיתנו קצת פנימיות, לא להתעסק יותר מדאי בחיצוניות, רבי שמעון דריש

"כל יומא דא ברשותי קיימא.."

יומו של רבי שמעון. כל יומא דא ברשותי קיימא. כך התבטא הרשב"י בפני תלמידו רבי אבא ביום פטירתו, "דכולהו חדאן בהאי הילולא דילי", כולם שמחים בשמחתי. אה, כמה שהלב משתוקק ומצפה ליום הזה, לשפוך לב כמים להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, להתרצות בפני אבינו שבשמים שמטהר אותנו כמקוה ישראל ה', ההרגשה העילאית הזו להיות רצוי ואהוב להקב"ה, ואז ממילא נפתחים כל השערים, השפעות טובות וברכות להריק על ראשי עם קודש בבני חיי ומזוני ריחוי וכל מילי דמייטב.

מי לא נפקד כחיוס הזה.

לפנינו מעשה נורא שהתפרסם לפני כמה שנים אשר התרחש בארה"ב בשנת תשע"ג: בתחילת השנה הושיבו השלטונות כמה וכמה יהודים יראים ושלמים בבית האסורים, מחמת איזה ענין שהוא. אחד מהאסורים היה יהודי, שנהג לעלות מפעם לפעם במשך ימות השנה וק"ו בל"ג בעומר לאתר"ק מירון, גם עתה משנתפס רצה ליסע מיד לאתר"ק למירון לבקש רחמים לביטול הגזירה, אך השלטון כבר עיכב בעדו מלצאת את גבולות ארצם, ולכן שלח את בנו שימהר ליסע לאתר"ק מירון וכן עשה הבן.

על כולנה הצטער היהודי צער רב ולא פסיק פומיה מלהתאונן שמעודו לא החסיר מלעלות להסתופף בצילא דרשב"י, ועתה בשנה זו הרי הוא נתון בכבלי בית האסורים, ולא יוכל ליסע למירון. נענה אחד הבנים ואמר לו דרך נחמה: "אכן בשנה זו אינך יכול ליסע לרשב"י, אך ברור לי שרשב"י בוא יבוא אליך!", והיו דיבוריו נראים כחוכא ואיטלולא.

בהגיע שבת ערב ל"ג בעומר ישב היהודי בכלאו, ומירר בבכי מרוב השתוקקותו לשהות בצילו דרשב"י, וכפי שהגדיר זאת ה'יושב': "כל קירות בית האסורים היו רטובים באותה שבת מדמעות..."

ואכן, במוצאי מנוחה פרצה שריפה בבית האסורים, או אז 'בקעה מצאו' היהודים ה'יושבים' והחלו לרקוד סביב לשונות האש ושוררו: "בר יוחאי... תורתו מגן לנו... היא מאירת עינינו... הוא ימליץ טוב בעדנו אדונו בר יוחאי". למחרת היום הודיעו להם מטעם השלטון, כי עקב השריפה הרי הם משוחררים לביתם, וראו

נג ציון הרשב"י בשנת התר"פ

משום מה היה נראה לו שיש במעשים שלי בכדי להפריע למתפללים, ואז צעק עליי בחוסר כבוד והעליב אותי, באותו רגע נפלה במוחי מחשבה אחרת..

'הרי היום ל"ג בעומר, הרי אני נמצא בקודש הקדשים בעת רעוא דרעיון, בהזדמנות זו אנצל את הרגעים להתפלל עבור האחיין היקר שלי שנמצא כבר יותר משש שנים אחרי נישואיו ועדיין לא נפקד בזרע של קיימא'. לא התייחסתי אל ההפרעות והמניעות ופשוט המשכתי ועשיתי את מלאכת הקודש כששפתותי ממללים בתפילה למען קרוב משפחתי שיושע בדבר ישועה ורחמים.

כעבור תשעה ירחים שמענו את הבשורה הטובה, האברך היקר זכה לחבוק בן נחמד ונעים, כששמעתי על הבשורה מיהרתי להתקשר לברר ולשמוע פרטים נוספים, היה ברור לי שהישועה הזאת לא קרתה סתם, הפלא היה שהזוג הזה היה אמור להיפגש עם רופא מומחה בימים שלפני ל"ג בעומר ומשום מה נדחה והתבטל הפגישה, בזמנו היטב חרה להם והיתה להם עגמת נפש מביטול התור, אבל מהר מאוד נכחו לדעת כי הם קיבלו פגישה אחרת עם רופא מומחה יותר שהביא להם נחת דקדושה בדרך הטבע. 'הרופא' כמובן הוא התנא רבי שמעון ואני ידעתי מי היה ה'עסקן הרפואי' שסידר להם את התור אצל הרופא השמימי.

♦♦♦

ל"ג בעומר תשפ"ג

עומדים אנו סמוך ונראה ממש ליום ל"ג בעומר, ובשעה שאנו יושבים וקוראים בניחותא ומתכוונים בהרחבת הדעת לקראת ההילולא, ממש ברגעים אלו עמלים העסקנים בקדחתניות ועסוקים עם ההכנות האחרונות, המחיצות לאורך כל דרך המרכזית הוקמו ונפרשו כדבעי, ההשגחה הצמודה מתבצעת בשטח לוודא שלא ישלטו ח"ו ידי זדים ברגע האחרון לקצץ בנטיעות ולקלקל חלילה.

'ועד נאמני הרשב"י' קורא אל הציבור הקדוש בקריאה של חיבה, עולו ואתכנשו להילולא דרשב"י ואנחנו נעמוד בעזהשי"ת הכן לשרת ולעזור ולסייע, כל יחיד ויחיד ודאי ירגיש את האחריות שבדבר ולהיות ממושמע להוראות הסדרנים והעסקנים, ולא לתת ח"ו פתחון פה לזדים עושי רשעה המבקשים בכל עת לחזור ולקחת את השליטה במקום הקדוש, למען לא ניגע לריק.

ועכשיו צריכים הרבה תפילות.

להתפלל שנזכה כולנו לחגוג את ההילולא באופן קדוש וטהור ובשמחה, שהשלטונות לא יתנכלו אלינו, שכלל ישראל יוכל לעלות בהר הקודש להתפלל ולשמוח ולרקוד כרצון הצדיק, שהכל יתנהל בסייעתא דשמיא ובדרך התורה בקדושה ובטהרה. ■

טעמא דקרא, לדעת מה שורש היום הנשגב הזה ולחגוג אותו בטהרת נפש ובשמחה פנימית אמיתית.

רבי שמעון השיל מעל גלימתו הקדושה את כל הקליפות וכוחות הטומאה שרצו לשאוב קצת חיות מצד הקדושה, רבי שמעון ראה את התשוקה הבוערת בלב יהודים מבקשי ה' שרוצים להתחמם נגד מדורת הצדיק ולשאוב מאורו הגדול, וסייע בעדם לחוג את היום הזה ביותר קדושה ויותר טהרה.

התנא הא-לקי רצה לראות מאיתנו נאמנות.

העסקנים החשובים והיקרים הע"י עסוקים עם הילולת הצדיק חודשים שלמים, בעצתם והדרכתם של הרבנים הגאונים חברי הביד"ץ וגדולי ישראל מאורי הדור שליט"א המה עושים כל אשר לאל ידם כדי להכין את ההילולא ו'החתונה הגדולה' על צד היותר טוב.

'הכנה דרבה' והרבה הרבה השקעה וכוחות עצומים משקיעים העסקנים זמן רב עוד בטרם ל"ג בעומר, בחרדת קודש בדחילו ורחימו ובמסירות נפש ניגשים עסקני 'ועד נאמני הרשב"י' עם מאות המשמשים בקודש העמלים למען טהרת וקדושת ההילולא קדישא אל היום הזה, והנה השנה אנו זוכים בס"ד לחגוג את ההילולא קדישא ללא מראות פרוצות וללא מסכים מבדילים, ללא שוטרים ציוניים וללא צחנת המכשירים הטמאים, ללא נחשים וללא מחסומים, וכלל ישראל זוכה לאכול ולשתות ולשמוח ולקיים את מצוות היום כראוי וכהלכה למהדרין מן המהדרין.

כל הוצאות הניהול בכל איזור הציון הקדוש ממומנים על ידי נדיבי עם אחינו שבגולה על טהרת הקודש, ומלבד הענין הסגולי שיש בדבר להשפיע סיעתא דשמיא, הרי שזה גם משליך על אופן קבלת ההחלטות וההתנהלות במקום.

האברכים החשובים אשר יודעים לנכון את רגישות המקום הנורא והקדוש, המשמשים בקודש היקרים אשר מכירים מבפנים את הציבור הירא וחרד לדבר ה' ויודעים היטב את המלאכה ומה מצופה מהם, מתמסרים על משמרתם ללא ליאות לכל אורך שעות הלילה והיום של ל"ג בעומר, מטרה אחת לנגד עיניהם לעזור ולסייע לציבור לחגוג על טהרת הקודש.

ורבי שמעון משיב אהבה לנאמניו. מספר הרב י. מחשובי

המשמשים בקודש:

בשנת תשפ"ג זכיתי לשמש בקודש בתוך המערה אצל הציון, לכוין ולעזור לציבור הקדוש שרוצים להשתטח ליד מקום מנוחתו של התנא, שעות רבות עמדתי על משמרתי בכל ליל ההילולא ובכל שעות לפני הצהריים ברציפות, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי, זיעה ניגרת על פניי וגרוני ניחר, מקבל בסבר פנים יפות כל יהודי וכל מתפלל, ומסייע לו להגיע ליעדו ומבוקשו, להתפלל ולשפוך צקון לחשו במקום הקדוש.

יהודי יקר אחד כנראה לא ראה בעין יפה את הפעולות,

עזר ואר-זבנשו!

א פריילאכן אצטען הייליגן ל"ג בעומר!

**נאמני ביתו של התנא האלקי, האחים החשובים,
רבי צבי ורבי שמעון אנשין, מורים לנו את הדרך,
אשר יעשו ויצעדו בה,
רבבות שלומי אמוני ישראל,
בל"ג בעומר תשפ"ה,
הבעל"ט.**

סיור עם המשמש

במסגרת ההיערכות של ועד נאמני הרשב"י, לקראת ההילולא בל"ג בעומר, יצאנו עם הני תרי צנתרי דדהבא, האחים הקדושים: ה"ה הרה"ח ר' שמעון אנשין שליט"א, ואחיו ר' צבי אנשין שליט"א, והתלוונו אליהם לסיור הכוונה על הר הקודש מירון, כדי שנוכל להביא ולדווח בפני הציבור מכלי ראשון על התיקונים הגדולים שנעשו על ההר, ודרכי העליה והגישה למתחמים השונים. הסיור מצולם, וממחיש היטב לקוראים, את המסלול כולו מהחל ועד כלה, שיעשו במשך יום ל"ג בעומר הבא עלינו לטובה, ובעזרת ה' יפיקו מכך תועלת רבה.

האחים היקרים שליט"א, שכולנו מכירים את מסירות נפשם למען כבודו של התנא בכל ימות השנה, ובפרט בל"ג בעומר. כאשר עדיין זכור לכולנו איך שר' צבי זכה לקבל מכות אכזריות בפרעות תשפ"ד, כאשר הרוצחים הפליאו בו את מכותיהם, במכות שיש בהם כדי להמית, והיה מרותק לכיסא גלגלים תקופה ארוכה, גם אחיו ר' שמעון זכה להיעצר על עמידתו האיתנה על קדושת וטהרת מירון, עומדים איתנו כעת עם כל הפרישקייט והברע"ן בשליחות עמך בית ישראל, להראות לנו את הדרכים והמתחמים השונים שישימשו את הציבור הקודש בהילולת ל"ג בעומר. **"גבאי רבי שמעון"**

הקשר של השניים עם המקום הקדוש לא התחיל היום, "מסורת אבותינו בידינו..". הם אומרים, ורבי שמעון מתאר את השושלת: "משפחת אנשין ידועה במירון לאורך השנים על ידי מפעלות חסד שעשו מימים ימימה, עם העולים לציון, החל מסבתא רבתא מרת פרומא אנשין ע"ה, אשר נישאה לסבא רבי שמואל מאיר זצ"ל, די 'באבע פרומא' אשר יחד עם מרת חנה לבל ע"ה, הני תרי נשים צדקניות התמסרו ללא לראות בכל עת וזמן וניהלו הכנסת אורחים, להאכיל ולהשקות כל הפוקדים את המקום הקדוש הלזה.

זה המשיך עם בנה רבי שמעון ב"ר שמואל מאיר אנשין ע"ה, אשר הוא היה ממקימי ארגון הילולא דרשב"י, וכל שנותיו היו חטיבה אחת והתמסרות למען אתרא קדישא הדין מקום מנוחת צדיק יסוד עולם הרשב"י, ולאחריו כמובן ממשיך עד היום אבי מורי רבי אלעזר אנשין שליט"א, את אבי מורי רבי אלעזר שליט"א אין צורך להציג, כל מי שרק ביקר במירון ביומא דהילולא מכיר את הדמות של אבינו, איש חיל אשר עומד ומשרת את הציבור לאורך כל היום הגדול והקדוש ואשר מתמסר על משמרתו כבר שבועות וימים לפני ההילולא לדאוג לרווחת כל הציבור היקר".

אנו עולים בדרך מהדרין בדרך מורחב ונח להליכה - אם בשניים עברו מי שרצה להגיע להר הקודש בקדושה ובטהרה היה צריך להידחק בשביל צר ומפותל ולטפס בדרך לא דרך - כהיום דרך מהדרין רחב ונח לכל ארכו, ממש א מחייה.

בתחילת דרך מהדרין מצד שמואל העולים בהר הוקם אהל ענק לשטיבלאך שע"י ארגון "אהל הרשב"י" שישימש את רבבות העולים לתפילות שחרית מנחה מעריב.

אנו נפגשים ליד מתחם טדגי ולאחר תפילה קצרה שחפץ השם בידינו יצליח, אנו מעבירים את רשות הדיבור לר' שמעון:

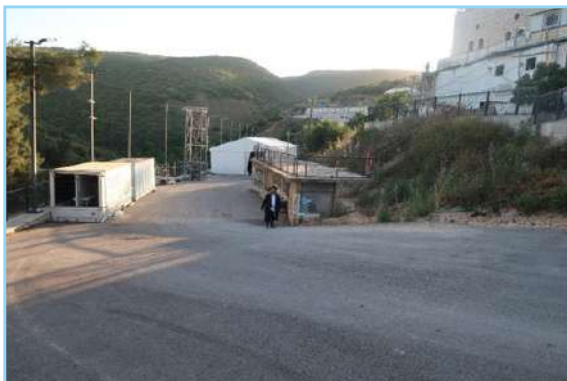

" הבאים משער ט' או שער ה' בכניסה למושב מירון, צועדים לכיוון מתחם טדגי ושם עולים לדרך מהדרין בשביל קצר כעין רמפה אשר כרגע נמצא באמצע הבנייה אשר ישתלב עם דרך מהדרין. ואילו הבאים משער י' ממשיכים ישר על הכביש הראשי מחוץ למושב ומגיעים לתחילת דרך המהדרין.

נקודת פנימה

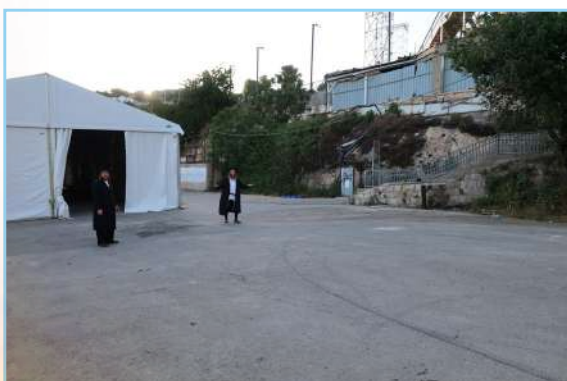
ונטילת ידים, לרווחת הציבור.

מצד שמאל נבנו גרם מדרגות חדשות שימשו לכניסה לחצר הלל לבאים מחצר ר' אלעזר, ויציאה מחצר הלל לכיוון החניונים.

אנו מגיעים לחצר הלל אשר באמצעו יש מדרגות העולות לכיוון הציון, ור' שמעון מסביר לנו שהגענו לצומת קבלת החלטות: "כאן במקום הזה אנו צריכים להחליט לאיפה אנחנו רוצים להגיע."

"מכאן בחצר הלל נוכל להגיע להשתטחות ותפילה על הציון. או למתחם הריקודים בחצר רבי אלעזר. ולמתחם התפילות וחי' רוטל.

אנו ממשיכים לצעוד על דרך מהדרין, ר' צבי עוצר את השיירה ומברך בקול ובהתרגשות: "ברוך שעשה לי נס במקום הזה" במקום הזה הוא מצביע חטפתי את המכות מהרשעים הציונים בשנה שעברה, זה שאני חי ונושם ויכול ללכת על שתי רגליי זה רק בזכות הנאמנות והפעולות שאני פועל לכבוד הרשב"י."

לקראת סוף דרך מהדרין מראה לנו ר' שמעון את מתחם הכהנים, שם במקום שהיה בעבר ביהכ"ס הכהנים, יוקם אהל מרווח לכהנים שיוכלו גם הם להשתתף בהילולא דרשב"י.

חצר הלל

אחרי מתחם הכהנים ובפסיגת דרך מהדרין, הדרך ממשיכה בירידה לכיוון חצר הלל, מצד שמאל קיים מבנה שירותים

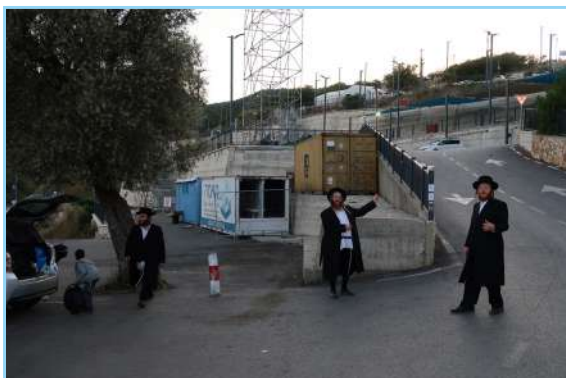

מתחם הריקודים והחלקות

אנו עולים מחצר הלל ומגיעים לחצר רבי אלעזר, ור' שמעון מסביר: "לאור התרבות הציבור הקדוש בלע"ה משנה לשנה, עלתה ממילא גם דרישה להקדיש שטח גדול עבור הריקודים, משכך נקבעה גם רחבת ריקודים בחצר רבי אלעזר הגדולה עשרות מונים משטח החצר,

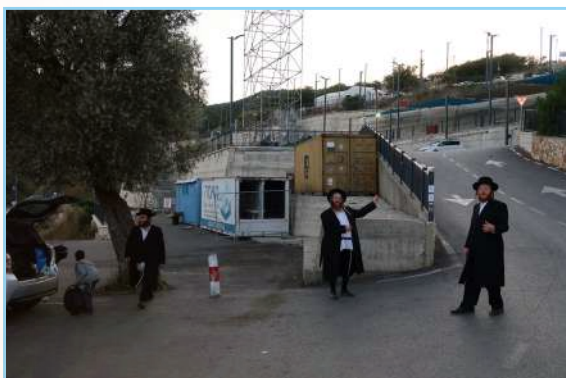

המתחם הוכשר כולו לשטח ענק לשמחת הרשב"י, הוקמו במות תזמורת ומערכות הגברה עטה"ק, שישמשו את רבבות עמך בית ישראל שיבואו לשמוח בשמחת הרשב"י,

היתרון בחצר רבי אלעזר הוא, שמעל הרחבה יהיה אפשרות צפייה מעזרת נשים שגם הן תוכלנה להשתתף בשמחת הרשב"י עם ילדי החלאקה."

רחבת רבי אלעזר מסתיים בפיצול, בצד ימין במעלה הכביש מראה לנו ר' שמעון את "מתחם החלאקה", מקום מרווח שם יוכלו לקיים את שמחת התגלחת ביישוב הדעת, במקום יהיו שקעים ושירות תספורת לרווחת ילדי החלאקה.

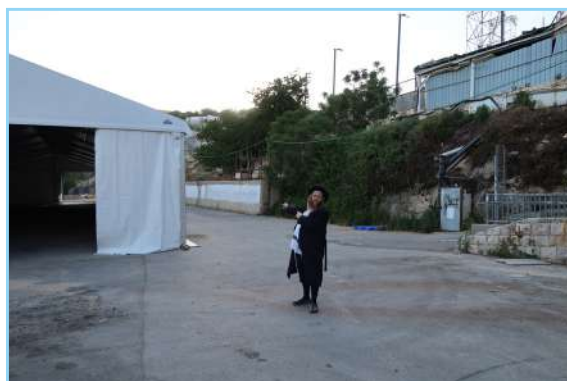

ובצד שמאל יורדות המדרגות המיועדות ליציאה לעבר

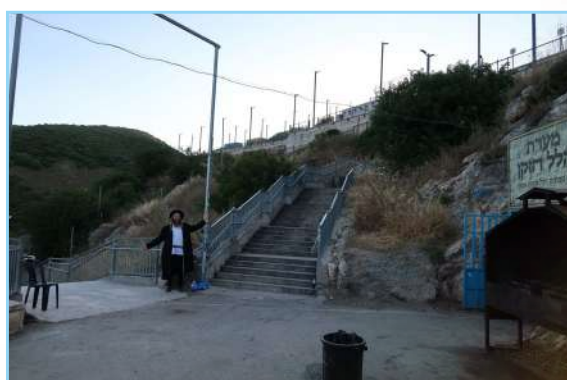
"הנה כאן מראה לנו ר' שמעון: ממש ליד המדרגות העולות לכיוון הציון, הוקם אהל ענק וממוזג על טהרת הקודש שישמש את אלפי ישראל שרוצים להגיד תהילים ולהתפלל בהרחבת הדעת, כאשר מצדו השני של האהל יחלקו כיבוד קל וח"י רוטל משקה להשביע נפש העולים למירון במשקה ומיני תרגימא"

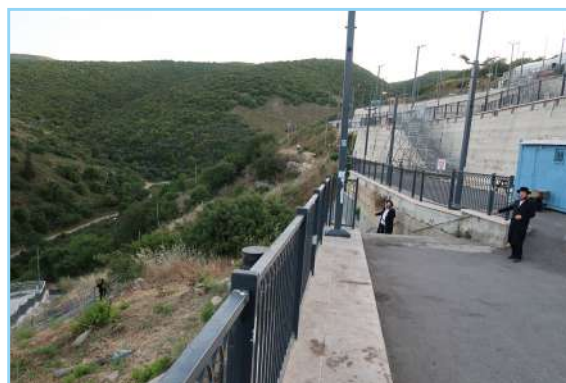
ר' שמעון ממשיך: אם החלטתם להגיע למתחם הריקודים והחלקות בחצר רבי אלעזר אתם ממשיכים ישר, לתוך חצר הלל. משם יהיו מדרגות מרווחות המיועדות לעלייה למתחם הריקודים,

בקצה חצר הלל אפשר לצאת ולרדת במדרגות לכיוון החניונים, ר' שמעון מצביע על המדרגות שיורדות ליציאה לעבר שער י' אל מתחמי החניונים.

חצר הלל ומשם ליציאה לעבר שער י' אל מתחמי החניונים.

בר יוחאי בקודש הקדשים

אחרי שהמשכנו מחצר הלל (צומת קבלת ההחלטות..) לרחבת רבי אלעזר אנו חוזרים לחצר הלל כדי לבחור אפשרות אחרת ולעלות למתחם הציון הקדוש, ציון המצוינת, הלב הפועם של כלל ישראל, מארבע קצוות עולם נשואות עיניהם של רבבות עמך ישראל, כמהים ומשתוקקים לעלות לציון התנא האלוכי, לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו, ר' שמעון מסביר לנו שכאן במדרגות מתחיל מסלול דרך הכניסה לציון הקדוש, אבל לפני שאנו ממשיכים הוא מבקש להעביר מסר חשוב לציבור: "בשנים האחרונות כולנו חוונו על בשרינו את התנכלות השלטונות, היה זה בשנת תשפ"ב בשעות אחה"צ בזמן הפריצה הגדולה בשעה שאלפי יהודים התפרצו לציון הרשב"י הייתי אז בחצר הציון, ובמקום שאין איש נעמדתי בציון הקדוש לכוון את הציבור הקדוש, מאז אני רואה בזה שליחות קודש לשמש כגבאי למען כבודו של רבי שמעון.

אנו צריכים לדעת שהשטח בציון הינו מקום קטן וצר מהכיל, לא שייך במציאות שייכנסו בציון אלפי מתפללים בו זמנית, והיות שכולם חפצים לזכות להשתטח על הציון, נדרשת הבנה ואחריות מצד כל אחד ואחד, עלינו לזכור שכולנו רוצים לפעול ישועות, וזה זכות גדול לדאוג שעוד יהודי יזכה להיכנס לציון, זה הכבוד שאנו נותנים לרבי שמעון, שהציון יתנהל בסדר הנכון כפי שהורו גדולי ישראל שליט"א, האחריות של כולנו שההילולא יתנהל על צד היותר טוב, זה הנאמנות שלנו לרבי שמעון.

בפרט שכל

ובאמת מה נהדר היה לפני שנתיים בהילולת ל"ג בעומר תשפ"ג כאשר הציבור החרדי כולו קידשו שם שמים וראינו שעם רצון טוב ואחריות הציבור, היהדות החרדית יודעת לנהל את הילולת ל"ג בעומר, בקדושה ובשמחה."

אנו ממשיכים ומתחילים לעלות במדרגות ונעצרים ליד שביל ר' דב, הלב מסרב להאמין שכבר עברו ארבע שנים מאז האסון הנורא, 45 נשמות קדושים וטהורים שעלו השמימה ונספו באופן טראגי כ"כ, איך שבת משוש ליבנו נהפך לאבל מחולינו, אומרים כמה פרקי תהילים לעי"נ מ"ה קדושי מירון זצ"ל, אנו מתפללים בזכות הקדושים שתשרה שכינה במעשי ידינו ונזכה לעלות לציון ברננה.

אנו פוסחים על שביל ר' דב וממשיכים אל המדרגות והשביל שמוביל לרחבת 'הכנסת אורחים קרליבך', לכיוון הציון הקדוש.

Z עם הגעתנו למתחם הכנסת אורחים מתאר לנו ר' שמעון אופן הכניסה לציון הקדוש: הכניסה תהיה בגרם המדרגות הרחב, שמוביל למרפסת הכהנים, על מרפסת הכהנים נמצאות חמשה פתחים להיכל הציון הקדוש, וכאן יש 2 אפשרויות להיכנס לציון.

הדרך הראשון דרך השתטחות בציון שמיועד לאלו שרוצים להשתטח על הציון הקדוש, אלו שרוצים להשתטח נצמדים לצד ימין ונכנסים לציון הרשב"י בדלת השנייה ליד העמוד של ר' נפתלי ומגיעים לציון הקדוש להשתטחות ותפילה קצרה, בד בבד ניתן גם להכניס קוויטל בתיבת הקוויטלא"ך, משם מתקדמים ליציאה מהציון יוצאים מהדלת הראשון של מרפסת הכהנים, ויורדים בחזרה בגרם המדרגות הרחבות אל עבר הרחבה שעל יד חצר הרשב"י.

ור' שמעון ממחיש בפנינו את המסלול בדרך זו

הדרך השני הוא דרך תפילה בציון ואשר מיועד לאלו שרוצים להתעכב יותר ולהתפלל ולומר תהילים בציון הקדוש, הכניסה גם היא תהיה בגרם המדרגות הרחב שמוכיל למרפסת הכהנים, בצד שמאל ניתן להיכנס להיכלי התפילה במרפסת הכהנים, ובצד ימין יהיה ניתן להיכנס לציון, הכניסה בדרך זו תהיה בדלת האמצעית, והציאה מהציון לכיוון מרפסת הכהנים תהיה בדלת השלישית ובדלת האחרונה. מדרגות הברזל בסוף מרפסת הכהנים ימשו ליציאה לכיוון מתחם הריקודים שבחצר רבי אלעזר.

בתוך הציון יעמדו המוני עמך בית ישראל וישפכו צקון לחשם בתפילות ובתחנונים להיושע בכל מיילי דמיטב, בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, וכפי שמוכא בספרים הקדושים גודל מעלת וקדושת היום "הרבה חולים נתרפאו והרבה עקרות נפקדו"

בתוך מערת רבי אלעזר יעמדו ה"משמשים בקודש" ויעשו מקום ודרך לבאים להשתטח על הציון כדי שיוכל כל אחד להשתטח על הציון, בצדדים יוכלו המתפללים לעמוד ולשפוך שיח בתפילה.

"השנה מסבירים לנו האחים: תתנהל החצר כמיטב המסורת עם תזמורת ובעלי מנגנים, וחלוקת ח"י רוטל, אמת מה נהדר יהיה לראות את ילדי החלאקה נישאים על כתפי אבותיהם ושומחים כדת היום, מי לכם פה ומה לכם פה, האוירה הקדושה של ההילולא, וניגוני מירון אשר יישמעו בעוז בחצר הרשב"י לאורך כל שעות ההילולא, והשמחה תהיה שם גדולה עד מאד בסייעתא דשמיא.

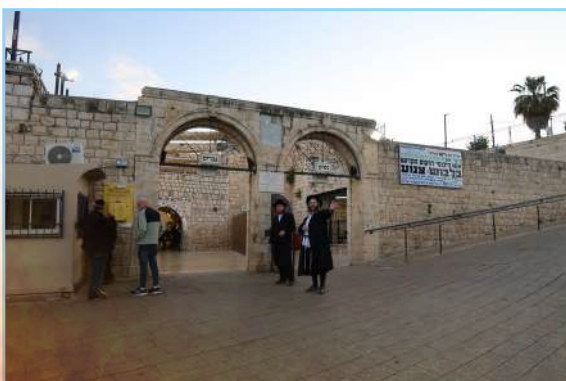
הכניסה והיציאה לחצר הרשב"י יהיה כבכל ימות השנה, כאשר מצד ימין ייכנסו ומצד שמאל ייצאו ובתווך יחגו במעגלים המוני החוגגים שיעלו ויבאו לשמוח בשמחת הרשב"י, אשרינו שזכינו."

המדרגות בחצר הרשב"י ישמשו לעלייה לחדרים מעל הציון, שם תתקיים חלוקת ח"י רוטל ומיני תרגימא, כמסורת הילולת ל"ג בעומר. משם גם יהיה ניתן להגיע לגג ההדלקה ולהוסיף שמן למדורה כמיטב מסורת מירון. כדי להגיע חזרה אל דרך מהדרין יוצאים מהחצר, ופונים ימינה אל עבר השביל שיורד לכיוון חצר הלל.

תיקון גדול עשו שם

אם אתם אורחי המושב או צריכים להגיע בתוך המושב ומשתמשים בדרך המרכזית, גם לכם מגיע הידורים ושיפורים. "הדרך המרכזית המשמש כל השנה את העולים לציון, מיועד בל"ג בעומר לירידה בלבד אל עבר המושב או לכיוון היציאה ממירון, ותיקון גדול עשו שם, שתוקם בעז"ה מחיצה ע"פ כל הדרך לגברים ונשים, שתתפרס עד מתחם סקולען, משם ביציאה ימשיך כל אחד לדרכו,

היציאה ממערת רבי אלעזר תהיה כמו בשנים עברו מפתח המערה שעל יד ההקדש הספרדי לכיוון מתחם הריקודים שבחצר רבי אלעזר.

חצר הרשב"י

אחרי שהיינו בתוך הציון והרגשנו את היום כיפור' בפנים, אנו רוצים להגיע לחצר הרשב"י ולהרגיש את השמחת תורה' בחוץ, נכספה וגם כלתה נפשנו לחצרות השם, הלב הומה מהתרגשות, החצר והגזוזטראות הנוסטלגיות שראו כ"כ הרבה בשנים האחרונות בימי קורונה ובימי מלחמה, החצר שהינו הסמל להילולא דרשב"י ולשמחה הגדולה של התנא האלוקי מאות בשנים, הרגליים קופצות מאליהם והידים מורמות בתשוקה לשמוח בשמחת הרשב"י, האחים ר' שמעון ור' צבי אינם יכולים לעצור מלבצע קדאצ'קע ירושלמית בחצר.

מפת ה

ל"ג בעומר

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מתחם
תפילה
נשים

מעבר נשים
למתחם תפילה

דרך עניה
נשים

מעבר נשים
לחצר ר' אלעזר

מעבר נשים
לתפילה בציון

יציאה
נשים

כניסה ויציאה
לחצר הרשב"י

יציאה
גברים

כניסה גברים לתפילה
והשתטחות בציון

מרפסת
הכהנים

ידיה מדרגות
לדרך מהדרין

עניה דרך
מהדרין

עניה דרך
מהדרין

מתחם
הכהנים

יציאה גברים
לכיוון החניונים

ור תשפ"ה

איזור שהות נשים

רשמי הוד ממראות שמחת ההילולא על טהרת הקודש בשנת תשפ"ג

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה | היינו כחולמים! לא שוטרים ולא פרוצים ולא שאר מרעין בישין, תמהנו והשתוממנו, הקם והיה הדבר הגדול הזה "טיהר את מירון"?! הרי היינו רגילים שכל מטר אנחנו נתקעים בשוטר או במסך, בחשש פריצות רח"ל או בכל מיני אירועים תימהוניים... אוי כמה העמקנו בגלות, כשכבר לא מאמינים ששייך אחרת, אבל אצל רבי שמעון הטבע לא שולט! | היכן שהלכנו, היכן שצעדנו, התנגנו לנו הניגון "מי לכם פה? ומה לכם פה?" וכולם כאחד כאילו משיבים: "לכבוד התנא האלוקי - רבי שמעון בר יוחאי!"

ועוז עומדים שם יהודים ששיבה כבר נזרקה בשערם, אולם לא נס ליחם ולא פג כוחם, ועומדים ומשמשים את העם בקודש, מחלקים מזונות ושתייה, למען כבודו של רשב"י, כי כאן במקום הזה כל אחד זוכה לקבל בת קול "רבי שמעון האט אייך גילאדנט".

במירון פוגשים במאות ואולי אלפים שאינם נותנים שינה לעינם ביום זה קדוש, לא מסוגלים לפספס רגע מאור היום הגדול והנורא, וכידוע שאחד המלכים התבטא כי כשהוא יושן הוא מפספס את המלוכה... אפשר למצוא את חלקם טרועי עיניים, אבל מלאים חיות דקדושה, ורקדים ושמחים עד כלות הכוחות,

רבי שמעון בר יוחאי! ברוך השם, הייתי שם. נסחפתי למעגלים, הייתי שם. היתה שמחה מרקיעה שחקים, העיניים נעצמו, הרגליים ניתרו, הלב נפתח, ההתרגשות גאתה, היה קשה להתנתק.

"מה יפו פעמיך בנעלים", אבות ואימהות סבים וסבתות, כולם נקבצו ובאו לך מכל ערי ארץ הקודש, גם אורחים רבים מארצות הגולה, נשאבו אל הציון המצוינת, אל מקום הקודש כמו מגנט, נשאר רק לשמור שלא יהיה דבר חוצץ חלילה.

כמה נהדר היה לעלות לחדרים המצוינים מעל הציון הקודש, לראות איך בימי קדם וביתר שאת

הכלים, רק חשוב לסלק קוצים וחוחים אשר מפריעים, אשר מנסים לכסות על הלב והנשמה, מנסים לפגוע בשלימות הקדושה באור הטהרה.

מירון - זה המקום שכל הישות שלנו נמסה בחום האלוקי, בשנת תשפ"ג ראינו זאת בכפל כפלים. כל אחד קיבל את השני, כולם הרגישו בבית, "נהגו כבוד זה בזה", כי כשיש אור, כשהנקודה הפנימית מתגלית, כל המסכים המבדילים נמוגים, כל החשבונות הרבים נעלמים.

היכן שהלכנו, היכן שצעדנו, התנגנו לנו הניגון "מי לכם פה? ומה לכם פה?" וכולם כאחד כאילו משיבים: "לכבוד התנא האלוקי -

מירון זה מקום של געגועים, מקור חיות של קדושה, טהרה, התרוממות, עילאיות. הנשמה שלנו רוקדת שמחה. ספק רב כמה אנשים מבינים את כל מילות השיר "בר יוחאי", אבל זה לא סותר מציאות מדהימה של רבבות הרוקדים ושמחים ומתלהבים עם כל מילה ותג בשיר הנלבב הזה, כי זה קשר של נשמה, זה יום החג של הפנימיות שלנו, של הנקודה היהודית, של ה"חלק אלוק ממעל", והנשמה לא צריכה הסברים; היא מרגישה, היא מריחה, היא חווה את הקדושה, את הטהרה.

ההשפעות יורדות כל שנה מחדש, הלבת אש קודש פורצת כל שנה, רק צריך להכין את

בקודש הקדשים

בעליה להשתחוות בציון

בהילולא דבר יוחאי

אשרינו מה טוב חלקינו

המוני עמך בית ישראל בתפילה בכניסה לציון הקדוש

המוני החוגגים במחתם הריקודים

האט געפולט אלעס גוטס

גבאי ר' שמעון בעבודת הקודש

עוצרים להתפלל וגומרים ספרי תהלים, ושוב חוזרים מתחדשים ורוקדים שוב.

גם השנה ראינו אותם, ביתר שאת, אלו תחושות ומראות שקשה להעביר בכתב וגם לא בתמונות, צריך להיות שם בכדי להתחבר בכדי לחוש, בשנת תשפ"ג אכן רבים רבים זכו להיות שם, כמה זה היה טהור, כמה זה היה קדוש.

ילדי החלאקע'ס על הכתפיים, כמה תענוג היה לראות את הדורות הבאים ממשיכים בקדושה וטהרה, עוד ועוד מצטרפים להיות עבדי ד', והכל עם כזו שמירה ורוממות, בלי לראות כל מיני מרעין בישין, בלי לקלקל את העיניים הזכות והטהורות, כמה זה משפיע כמה זה חודר, אשר עין ראתה זאת.

היינו כחולמים! הרגשנו בבית, לא שוטרים ולא פרוצים ולא שאר מרעין בישין, תמנהו והשתוממנו, הקם והיה הדבר הגדול הזה "טיהר את מירון"?! הרי היינו רגילים שכל מטר אנחנו נתקעים בשוטר או

במסך, בחשש פריצות רח"ל או בכל מיני אירועים תימהוניים... אוי כמה העמקנו בגלות, כשכבר לא מאמינים ששייך אחרת, אבל אצל רבי שמעון הטבע לא שולט! מעומק הייאוש, מעומק השבר, אפשר לנסוק כלפי מעלה, להתחדש ולהתעלות.

ובין מעגל למשנהו, שופכים שיח, צרכי עמך ישראל מרובין, הרי ראינו עין בעין כמה כח התפילה, בכל אבן, בכל פסיעה במירון, חזינו כמה התפילות השפיעו, איזה מהפך ניתן לחולל מעל לכל הגיון וצפייה.

זעקות ובכיות נשמעים מכל פינה, אנשים שופכים את לבם, פורקים את משאם, כאן אצל רבי שמעון, שיכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין. המצב במקום מרומם, יחד עם חרדת קודש, עוד פרק תהלים, עוד תפילה חרישית, וכשמרגישים שהגיע העת, מצטרפים למעגלים הסוערים מימין ומשמאל, נותנים יד אחד למשנהו, "אשריכם, אשריכם, אשריכם ישראל!..." כולם שרים בדבקות שלא מעלמא הדין.

בכל מקום ופינה הרגישו את השכינה, כי כשמחניך קדוש - אזי אלוקים מתהלך בקרב מחניך. המקום זעק קדושה, המקום זעק טהרה, הכלים המשחיתים התביישו להראות את פניהם במקום הזה, וכשיש קדושה, הכל מרומם יותר, הלב פתוח יותר, ההשפעות מחלחלות יותר, והחיות שמקבלים עוצמתי יותר.

"מירון זה מקום של מהפכות". הרבה אנשים מעידים, כי שם הם עשו מהפך בחיים שלהם, זה מקום שנותן כח, מקום שמרומם מעל החשבונות הרבים, מקום שמשפיע מוחין דגדלות, מקום שמרומם את המבט, מרומם את השאיפות, רק צריך לתרגם את זה למעשה, בבחינת עד שתחפץ.

זכרתי ימים מקדם, כאשר על גג הציון בעת ההדלקה עוד לא היה מהדרין כדבעי, כאשר בכל סביבות ההר היו אוהלים עם כל מיני מרעין בישין, כאשר קהילות שלימות לא דרכו במקום כי לא היה 'דרך מהדרין'... והנה, כמה עלינו להודות לד',

כאשר "נתקנו הדרכים", ונסתמו הפרצות, וסודרו דרכי העלייה להר הקודש. כמה קידוש ד', כמה נחת רוח לרשב"י, כמה שמחה לנפש היהודי. אשרינו שזכינו בכך!

כאשר הסתובבנו במקום הקדוש הזה, זכרנו כי לא בחנם זה הגיע. הזורעים בדמעה, ברינה יקצורו! בכל מטר וסנטימטר, ספוג דם המלחמה, מסירות נפש, לילות וימים, הצפינו לכאן אברכים מוסרי נפש ולחמו בגופם נגד המרשיעים. זה לא היה קל, פעם זה היה בערב שבת ופעם במוצאי שבת, פעם באמצע היום תחת השמש הלוהטת ופעם בחשכת ליל, אבל הם עשו את זה, בדבקות ואמונה, טיהרו את המקום, והנה הזריעה שלהם - הצמיחה פירות של קדושה של טהרה.

אשרי העם הם לומדיך, ואשרי העומדים על סודך. יבוא חושק אל חשוק, באהבת דודים, מים רבים לא יכבו את האהבה, ונהרות לא ישטפוה. ■

השמחה הגדולה כמיטב המסורת

השמחה הגדולה במתחם הירקודים

השמחה בחצר הרשב"י

החשמישים בקודש בחצר הרשב"י

מתפללים במערת רבי אלעזר

חשמישים בקודש בהיערכות אחרונות

מה יפו פעמיך על דרך מהדרין

כלל ישראל בתפילה בציון

רוקדים ושמיים שם בחצר רבי אלעזר

ראשי הצוותות בתדריך למשמיים בקודש

נכנסים לציון לבילי ההילולא

מתפללים שחרית בחצר רבי אלעזר

גג ציון הרשב"י בשנת התר"פ

שמחת חאלקה על גג הציון

שמחת הרשב"י בחצר רבי אלעזר

שופכים לב כמים בציון הקדוש

נגיף קטן מחולל מהפיכה גדולה בעולם, ארצות ויבשות שלימות נסגרו, אין יוצא ואין בא, הפחד והבהלה משתקת את העולם המודרני הגועש, ואחרי חג פסח בסגר מוקפד והדוק, ל"ג בעומר של שנת תש"פ מתקרב, כולנו ידענו כבר היטב מה תקופה של 'סגר', מתי צריך לסגור בתי כנסיות ובתי חינוך ולשמור על התרחקות ומתי מותר להתגושש יחד במכולת ולחטוף תבניות ביצים ואין פוצה פה....

שנת הקורונה

♦ רש"פ ♦

< ל"ג בעומר שחל ביום ג' בהר בחקוטי >

"לקראת ל"ג בעומר תש"פ בשנת הקורונה כשכולם כבר ידעו על הסגר הטוטלי שהשלטון עתיד להטיל במירון בשנה זו, הגעתי כבר לבילי שישי שלפני ל"ג בעומר לשבות את השבת קודש במירון, עליתי לחדר המיוחד שבקומת החדרים מעל לציון.

על החדר הזה צריך להקדיש מדור מיוחד לספר השתלשלות הדברים איך עבר אל הסבא רבי שמואל שפירא זצוק"ל, הסבא ירש את החדר מאחד מזקני ברסלב רבי הערש לייב גיטל'ס ע"ה אשר הוא שילם עבור החדר טבין ותקילין לחכם ספרדי אחד שלו היתה חזקה במקום. כל החדרים למעלה היו שייכים מלפנים לחכמים ספרדים שהחזיקו בהם מימים ימימה, ועד לקום המדינה כשצאצאי אותם יהודים הפכו לחילונים ל"ע ולא היה להם כל חפץ במקום. או אז המשיכו היהודים היראים להחזיק בכל המקומות שנהגו לשכור. כך ירש זקני רבי שמואל חדר אחד ורבי הערש לייב החזיק בחדר שלידי.

אבי מורי ז"ל תמיד סיפר איך שהחכמים הספרדיים הקפידו מאוד כל ימיהם על קדושת המקום, ולא הירשו בשום אופן לנשים ללון בחדרים שבבנין הציון, אלא כל הנשים שהגיעו להתפלל חזרו בערב לעיר צפת ללילת הלילה.

נחזור לעניינינו, המקום כמעט כולו היה ריק ושומם למעט אנשים יחידים ובודדים, הסתתרנו מעיני הרואים והכנו את עצמנו לקראת השבת הבאה בתוכנית מיוחדת איך ובמה נעביר את השבת קודש בשלום, למעשה עד לליל שבת לא הפריעו במיוחד ודוקא לבילי שבת הופיעו והתחילו בפעולות גירוש תוך איומים על כל הנוכחים. אנחנו מיהרנו ליכנס לחדר ולהסתתר עד יעבור זעם.

הקלגסים כנראה הבחינו במצלמות בתנועה כלשהי באיזור החדר שלנו, ובאמצע סעודת ליל שבת דפקו בחוזקה על דלת החדר ופתחו אותה, השתמטנו בתירוף שיש לנו אישור מיוחד מהרב ותיכף במוצ"ש נעזוב אבל כרגע אין לנו לאן לצאת, ותיכף במוצ"ש הגיעו שוב וגירשו את כל מי שהיה נוכח במקום, בהתאמצות רבה עלה בידינו להישאר עד לליל ל"ג בעומר.

ליל ל"ג בעומר היה ההר כולו שומם להחריד, כל ההר מלא בכוחות הסטרא אחרא, ההדלקה המסורתית של האדמו"ר מבאיאן התקיימה במנין מצומצם ממש. אנו שהינו באותו זמן בחדר החשוך נעול וסגור, באמצע הלילה יצאתי בסתר והמפקד שהסתובב בדיוק אז באיזור בנס ממש לא הבחין בי, ממש בבחינת רואה ואינו נראה.

שיחה רוזייה ברגשי קודש, כיסופין, השתוקקות, עם:

איש מירון

תיאורים חיים מכלי ראשון על ימי ל"ג בעומר תוך התמקדות בחמשת השנים האחרונות תש"פ-תשפ"ה משתף אותנו איש מירון שזכה כבר לחגוג את ההילולא קדישא במירון קרוב לארבעים שנה ברציפות!

פתיחה:

זה לו כארבעים שנה ברציפות שאיש שיחנו לא ויתר על ל"ג בעומר במירון, מדי שנה בשנה בספירת הוד שבהוד נמצא הוא על הר הקודש יחד עם מקהלות רבבות בית ישראל לחגוג את היום הנשגב, הוא זוכר את מירון בהרבה מאוד גוונים וצורות שונות, עוד מימי 'הופמן הסעות' ועוד הרבה הרבה לפני שנתייסדו דרכי המהדרין.

"מירון בל"ג בעומר תמיד היה הומה אדם-משיח לנו הרב ? שפירא שליט"א-אינשי דלא מעלי ומפריעים למיניהם אף פעם לא היו חסרים, בשנים קדמוניות היו הרבה שנמנעו מלהגיע להר עקב התערובות ששרר שם בצורה נוראית, הרבה אדמו"רים וראשי ישיבות ואפילו מבני עדות המזרח אסרו על תלמידיהם ולא הירשו לבני הישיבות לעלות לל"ג בעומר במירון, אט אט התפתחו דרכי המהדרין בדם וביזע של אנשים בעלי נפש".

"יראי ה' שחפצו לעלות למירון להילולא ידעו כי יש רק אפשרות לעלות בערב ובליל ל"ג בעומר, וגם זאת עלתה להם בטורח רב בחיפוש אחרי דרכים ושבילים צדדיים וטיפוס על ההרים בסביבה, כי בבוקר הגיעו כל ארחי פרחי והשליטה היתה בידם בחסות המדינה והציונים, במשך הזמן ועם התרבות הציבור החרדי בארה"ק קיבל מירון את הצורה הראויה כראוי וכנכון למקום הקדוש ביום הקדוש".

ידוע מה שכותב רביה"ק בעל הויואל משה מסאטמאר זצוק"ל שכשביקר באחת הפעמים הראשונות בארה"ק לא אסתיעא לו לעלות למירון בל"ג בעומר עקב התערובות והחינגות, ובכל זאת התבטא כי אף גדולי ישראל בדורות הקודמים שהתנגדו בחריפות נגד החגיגות ביום ל"ג בעומר במירון, אבל לו היו יכולים להשתתף ולחזות בעיניהם את השמחה השורה שם בפנים בציון הקדוש ממש היו נוכחים לדעת כי השמחה של רבי שמעון היא מעל לדרך הטבע ומשהו שמימי ועילאי.

עד לסוף שנות התשס' היתה במירון בעיקר הדלקה אחת מרכזית של האדמו"ר מבאיאן, ובחמש עשרה שנים האחרונות התחילו ההדלקות הנוספות של האדמו"רים והקהילות השונות, אבל אין ביכולתנו לסקר את החגיגות לאורך כל השנים הללו, ואנו רוצים להתמקד בעיקר בחמשת השנים האחרונות בהן היו כל מיני מניעות ועיכובים בכל פעם מסיבה אחרת, ואנו רוצים לבדוק יחד עם איש שיחנו איפה היה ואיך חגג את יום ל"ג בעומר בשנים האחרונות למרות כל ההפרעות.

כאלו נפתחה הדרך להילולא מסוג אחרת, ומלאך טוב אמר לשנה הבאה כן.

ומה יהא התירוץ השנה? החיזבאללה. ארגון החיזבאללה יורה טילים לצפון ואי אפשר לקיים את ההילולא, ולכן? כדי שלא יסתכנו המוני אנשים מן הטילים ח"ו נגזר דינם למכות רצח ולעינויים מצד דורשי שלומם וטובתם הלא המה כנופיות הערב רב של שלטון הרשע. כמה אבסורד בדבר.

שנת המלחמה'

◆ תשפ"ד ◆

< שחל ביום א' בחקוטי >

"במסווה של אחריות לציבור מאימת המלחמה בצפון הופיעה שוב מלכות הרשעה להפריע להילולא, אכזריות ממש שלא זכור לי, עליתי אל החדר בחצר המערה וביקשתי ממישהו שישים את המנעול מבחוץ, אבל השיתוף פעולה מצד המהרסים והמחריבים שיצאו מתוכי הציבור החרדי היה נורא, ובליל שיש בחצי הלילה הקלגסים שברו לנו את המנעול, הוציאו אותנו בבגדי שינה והובילו אותנו ברכבים עד לעיר כרמיאל.

הופיעו עלינו באיומים נוראים כמו כנופיות החמאס ל"ע באמצע הלילה וגירשו, בחדר שלידי היתה דודתי שנשואה לאיש צדיק אשר ל"ע סומא בעיניו, בלי שום רחמים עוררו אותו והוציאו אותם..."

תמונות מזוועות של יהודים נדחפים במורד ההר כמו הוציאו אותם הנאצים מתוך הבונקרים אי שם באירופה, פני זקנים לא נהדרו, נשים צדקניות הוטלו לרצפה בשאט נפש, שוב הגביהה הטומאה את ראשה, אבל במלחמה כמו במלחמה השאלה תמיד מי ינצח בסופו של דבר.

שנה הבאה עלינו לטובה

תשפ"ה

"מתפללים להצלחה ולסייעתא דשמיא, ראינו כבר שבשניות בודדות אפשר להתחולל מהפיכה, צריך להתפלל מעומק הלב אל אבינו שבשמים שיתן לנו את הזכייה לחוג את יום ל"ג בעומר הבא עליו לטובה מתוך שמחת הלב והתרוממות הנפש בקדושה ובטהרה כאשר אלפי ורבות שלומי אמוני ישראל מצפים ומייחלים.

ומי יתן ונתבשר השתא על גאולתנו ופדות נפשנו כפי שמוכא בשם הצבי לצדיק מבלאזשוב שאמר לבי אומר לי שהמשיח יבוא ביום ל"ג בעומר,

וְתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תַּפְלָתְנוּ, הַהִלּוּלָא דְבֵר יוֹחָאי:
וְלִצִּיּוֹן בְּשׁוֹב זִכְוֹ עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ

בֵּר יוֹחָאי: אָמֵן וְאָמֵן ■

והסתר ביום ההילולא דיליה.

והאמת ניתן להיאמר כי כך היתה המנהג בכל השנים, פעם לא היה מוזיקה כל היום, רק שלש שעות בלילה וכן בבוקר, ואח"כ לקראת נעילת היום, אבל חוץ משעות אלו לא, ריקודים כן התקיימו בחצר בכל המעת לעת ובלי כלי נגינה."

לקראת ל"ג בעומר שנת תשפ"ב היו כבר בידי השלטונות ומלכות הרשעה סיבות מוצדקות למה צריך לסגור את האירוע ולא לקיימו שוב ח"ו, בתואנות שונות ומשונות הכבידו על הציבור בעול גזירותיהם והנחיותיהם, אבל הציבור המאמין חש והרגיש שמשוהו גדול מתחולל בשמים, זוהי מלחמת כוחות הטוב עם כוחות הרע, זה מאבק בין קדושה לטומאה.

בכל הדרכים שמובילים למירון ראו קבוצות עושים את דרכם ממחסום למחסום, עולים ויורדים מן הדרום אל הצפון וחוזר חלילה, רבי שמעון אולי אין אנו זכאים לדרך בכף רגלינו על אדמת הקודש אבל לעולם לא נפרוש ממך.

שנת ההגבלות'

◆ תשפ"ב ◆

< שחל ביום ה' בחקוטי >

"אחרי שנת האסון הנורא קפץ עלינו ריגזה של ההגבלות, כבר בערב ל"ג בעומר גירשו אותנו מהחדר, בליט ברירה ירדנו למושב והתפללנו שם בביהמ"ד במנין ותיקין, אחרי התפילה אמרנו כולנו ברגש את התפילה מיוחדת של הרה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א שכולה התעוררות רחמים רבים למען המקום הקדוש.

את ליל ל"ג בעומר העברנו במושב למטה וככה נקפו השעות עד לאחר הצהריים, אח"כ קרתה הפריצה הגדולה, הקליפה הקשה התפוררה. יהודים רבים למאות ולאלפים שהיו בדרך למירון באמונה תמימה וטהורה לא העלו בדמיונם את מה שעתיד להתרחשות, שום דבר לא הכין אותם לבאות, נס גלוי, בבת אחת כל הכוחות הרעים עזבו את השטח, לא האמנו, אלפים נכנסו למערה, התחושה היתה 'גאולה', 'מעין העתיד'.

ראינו אז היטב את החילוק מה בין בני לבין.. כשחלק מהשוטרים והחיילים נשארו מאחור ולא הצליחו לנוס ולעזוב עם הפלוגות שלהם, תוך שהם שרויים בפחד ובהלם מי יודע מה החרדים הולכים לעולל להם, אבל אנשי שלומנו לא התייחסו כלל אליהם, לא רבו ולא הפליאו מכות בצד שכנגד, אלא פשוט עלו ונכנסו לחדש את המלוכה ולחגוג את השמחה בשלימות, בשנת תשפ"ב נחלו כוחות הערב רב מפלה גדולה, אי אפשר לתאר!!..מי שלא היה שם לא יבין את זאת"

לא פלא אשר אחרי גילויי השגחה מפעמיים

עם אור הבוקר מיהרתי לטבילה במקוה, ואז הבחינו בנו אבל הצלחנו שוב להשתמט ולחזור, בהיותי חייב לגשת לעמוד בשנה הראשונה לפטירת אבי מורי, אירגנתי בחצר המערה מנין מצומצם שהיה המנין היחידי לשחרית באותו ל"ג בעומר, השוטרים הגיעו בדיוק באמצע שמונה עשרה והחלו להפריע, עשיתי להם תנועה עם היד שאנו באמצע התפילה והם בבערות הבינו מהתנועה שבעוד עשר דקות אנו נעזוב, באמצע חזרת הש"ץ הגיעו וגירשו תוך כדי הפלאת מכותיהם באלות על המתפללים ומשכך התפרדה החבילה.

אחרי מנין ותיקין עם רבי נפתלי נאלצנו לעזוב, אבל לפחות את הלילה עברנו בשלום אצל רבי שמעון.."

אחרי שנה של אימה ופחד מהקורונה, ואחרי שנבצר מהציבור להשתתף בהילולא אשתקד, הצמאנו גודל, התשוקה גוברת, בשנת תשפ"א חל ל"ג בעומר בליל שיש, המונים המונים עולים שוב להשתתף בהילולת התנא הא-לקי, אבל אחת הגזירות הקשות ביותר בתולדות עמנו נחתמה למעלה בשמים, כלל ישראל עומד בפני מבחן קשה בהם יעמדו בכור המבחן על האמונה הפשוטה והבטחון בהשגחה העליונה..

שנת האסון'

◆ תשפ"א ◆

-ל"ג בעומר שחל בעש"ק אחר-

"היינו אז בחדר באותם רגעים נוראים שאחרי חצות הלילה, שמענו מסוקים באויר והבנו תיכף שמדובר בטרגדיה נוראה, אין לי רוח הקודש אבל צריך להיות טיפש שלא להבין, שכל המאורעות בשנים האחרונות זה משמים, אלו לא מקרים, לדעת כי יומא דהילולא קדישא במירון הוא לא דבר מובן מאליו, צריך הכנה, זאת לא חניגה, היו אז מסכים במעלה ההר, פחד פחדים, אם הקדמונים הגדירו את ההילולא בבחינת יו"כ בפנים, הרי שצריך לכך ימי אלול ותשובה והכנה דרבה.

שמעתי את ההכרזות שקוראות שוב ושוב להתפנות ולפנות את כל ההר, היתה בהן רשעות לשמה, דבר ראשון שראו לנוכח לעשות הוא לגרש ולא לטפל בפצועים, את כל החצר נעלו, לא הרשו לאוטובוסים לצאת ולפנות את הדרך ולהכניס את כוחות ההצלה והאמבולנסים, ממש בלי שום הגיון, הסתתרתי בחדר אחד ובנס לא הבחינו בנו.

בשעה 8 בבוקר המקום נפתח שוב, או אז היתה במערה ובחצר שמחה נקיה וטהורה, אומנם בלי שום מוזיקה ושירה ברמקולים ובבחינת וגילו ברעדה, הלבבות כאבו את האובדן הנורא אבל באתריה דמר התנא רבי שמעון אין שום דינים

מידע חשוב ונחוץ

— לנסעים להילולא דרשב"י על טהרת הקודש —

כפי שכבר נודע בשערים, בחמלת ה' על עמו, ובגודל כוחו של רשב"י זיע"א, זכתה היהדות הנאמנה לאחר כמה שנים קשות שעברו על ציבור עולי מירון בימי ל"ג בעומר, לנהל את ההילולא בקדושה ובטהרה כמקדמת דנא

להלן ידיעות נחוצות לעולים מירונה, בדרכי העליה והגישה במתחמי הר הקודש

למדורת ההדלקה הקבועה.

3. לאור ריבוי הציבור הקדוש בלע"ה, נקבעה רחבת ריקודים בחצר רבי אלעזר (מצידה השני של המערה, שטח 'תולדות אהרן' לשעבר), עם אפשרות צפיה מעזרת נשים על הריקודים עם ילדי החלאקה.

4. מתחם חלאקה מאובזר בסוף חצר רבי אלעזר שם יהיה ניתן לקיים שמחת התגלחת בישוב הדעת.

5. הכניסה למתחם הריקודים מהמדרגות החדשות ליד מערת הלל, ולבאים מהציון, הכניסה מהמדרגות מחוץ למערת רבי אלעזר.

6. מתחם תפילה ממוזג עם מקומות ישיבה, לרווחת הציבור, ברחבת חצר הלל, (שטח 'תולדות אברהם יצחק' לשעבר)

7. הכנסת אורחים וחלוקת ח"י רוטל, בחצר הלל, להשביע נפש העולים למירון במשקה ובמיני תרגימא.

דרכי היציאה לכיון החניונים

1. ממתחם הריקודים בסוף חצר רבי אלעזר, יוצאים אל עבר המדרגות לכיוון חצר הלל.

2. מחצר הלל, יורדים במדרגות ליד מערת הלל הזקן, לכיון שביל החירום (שמועד בל"ג בעומר לשביל יציאה). אל עבר שער י' לכיון החניונים.

3. מחצר הרשב"י, פונים ימינה ויורדים לדרך מהדרין, בתחילת חצר הלל ליד היכל התפילה, יש מדרגות חדשות המשתלבות בשביל החירום, אל עבר שער י' לכיון החניונים.

4. דרך המרכזית (המשמש כל השנה לעליה לציון) מיועד בל"ג בעומר לירידה בלבד. תיקון גדול עשו שם, כאשר הוקם מחיצה באמצע הכביש לכל אורך הדרך עד סקולען, למען טהרת וקדושת המקום.

5. היורדים מהדרך המרכזית נכנסים מיד ימינה ברחוב של דירות הרב ומשתלבים בדרך מהדרין לכיון שער ט' או שער י' אל עבר החניונים.

אנו תפילה לבורא עולם שחפץ ה' בידנו יצליח וההילולא תתנהל כמסורתה בקדושה ובטהרה בששון ובשמחה ומכאן נביע בשם כלל היהדות החרדית תודה וברכה לנדיבי עם החשובים, אשר ליבם ער לקדושת הילולת רשב"י, ונחלצו לתמוך ולממן את ההוצאות הכבדות של ניהול ההילולא והחזקת מאות "משמשים בקודש" היקרים הי"ו בהר הקודש, על טהרת הקודש. בשכר זאת יזכו יחד עם כל השמחים בשמחת הרשב"י, למלאות כל משאלות ליבם במידה טובה ביצועה ורחמים.

דרכי העליה לציון הקדוש

א. הר הקודש מירון, הציון וסביבותיו, יתנהל בעז"ה ע"י עסקני נאמני הרשב"י, וסדרנים מטעמם האמונים על כך, היודעים ורגישים בקדושת המקום.

ב. דרך מהדרין שתפעל השנה ביתר שאת ועז, נקבעה כדרך הראשית לעליה לציון הקדוש. (דרך המהדרין הוכשרה השנה לכהנים לכל רוחבה).

ג. בסיומה של דרך מהדרין (לגברים, במעלה ההר), מגיעים ל"רחבה" גדולה. שם יעמדו "משמשים בקודש" שיכוונו את העולים למחוז חפצם, אם לכיוון הציון הקדוש, ואם למתחמי הריקודים והתפילות.

ד. על דרך מהדרין הוקם מתחם מיוחד לכהנים, במקום שהיה בעבר בית הכנסת הכהנים מול הציון הקדוש.

סדרי הכניסה והיציאה ובציון הקדוש:

1. מה"רחבה" שבמעלה דרך מהדרין, בתחילת חצר הלל, תהיה האפשרות להגיע היישר לציון, באמצעות גרם המדרגות הרחב שמוביל ל"מרפסת הכהנים" ולציון. הכניסה לציון תהיה בעז"ה רק בדרך זו.

2. צד ימין "דרך השתטחות בציון" מיועד לאלו שרוצים להשתטח על הציון הקדוש, נכנסים לציון בדלת השנייה. היציאה מהציון מהדלת הראשונה, אל עבר המדרגות לרחבת ההכנסת אורחים, יוצאים ליד חצר הרשב"י.

3. צד שמאל "דרך תפילה בציון" מיועד לאלו שרוצים להתעכב יותר בציון הקדוש, או בשטיבאלך שבמרפסת הכהנים. הכניסה לציון בדלת האמצעית, היציאה מהציון מהדלת השלישית והאחרונה, לכיון המדרגות של מרפסת הכהנים אל עבר חצר רבי אלעזר. או ממערת רבי אלעזר לכיוון חצר רבי אלעזר.

4. היות שהכל חפצים לזכות להשתטח על הציון המצוינת, לכך נדרשת הבנה ואחריות מכלל הציבור, להישמע להוראות המשמשים בקודש.

סדרי הריקודים ומתחמי התפילות:

1. בחצר הרשב"י יתקיימו הריקודים כמיטב המסורת, הכניסה והיציאה מהחצר כבכל ימות השנה,

2. המדרגות בחצר הרשב"י, מיועד למעבר לחדרים שמעל הציון, ולגג ההדלקה שם יוכלו להשתתף בהוספת שמן ונרות

נ.ב. מודעה זו מתייחסת לדרכי ועזרת הגברים, על סדרי עזרת הנשים תבוא אי"ה מודעה נפרדת

טהר את עיר טבריה עשה אותה נקיה הודו לו משמיא אדונו בר יוחאי